



Justinas  
Marcinkevičius

# VORO VESTUVĖS IR GRYBŲ KARAS

APVERSK IR SKAITYK  
2  
poemos  
vienoje  
knygoje  
APVERSK IR SKAITYK



BUVO DIDELIS IR STORAS  
VABALŲ VALDOVAS VORAS.

Visi miško vabalai

Jį vadino

**TABALAI.**

Ar gražiuoju, ar apgaule

Jis ketino vesti saulę,

Su voratinklio gija

Ant šakos pririšti ją,

Kad tos saulės nieks negeistų,

Kad ji niekad nesileistų,

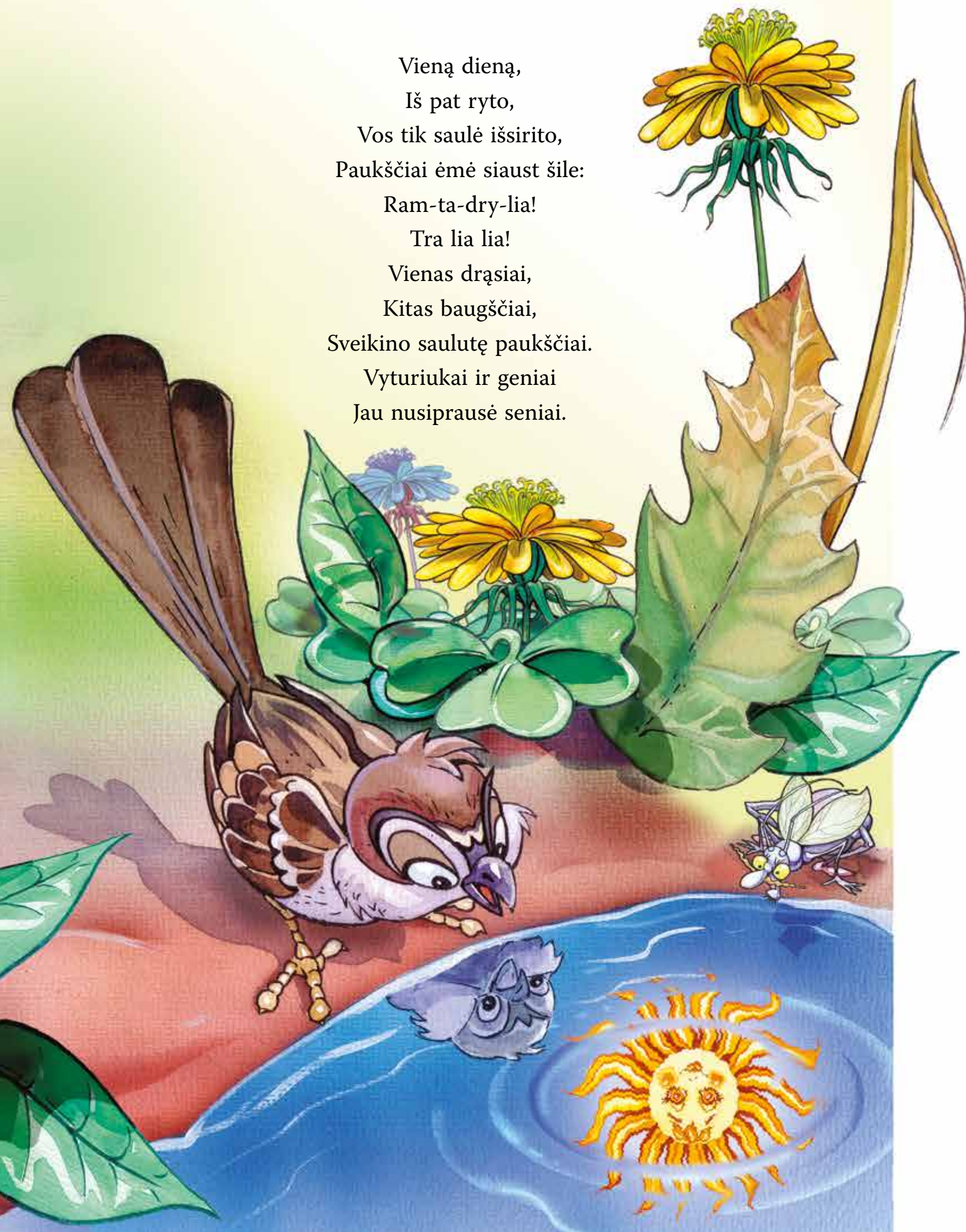
Kad vienam jam būt šviesu,

Kad nakčia būt nebaisu,

Kad ji suptųsi prie šono

Ant voratinklio, ant plono.

Vieną dieną,  
Iš pat ryto,  
Vos tik saulė išsiriti,  
Paukščiai ėmė siaust šile:  
Ram-ta-dry-lia!  
Tra lia lia!  
Vienas drąsiai,  
Kitas baugščiai,  
Sveikino saulutę paukščiai.  
Vyturiukai ir geniai  
Jau nusiprausė seniai.



Žvirblis taškėsi prie klano:  
– A ta ta, saulute mano!  
Tai išgirdę vabalai  
Tuoju pas vorą Tabalai:  
– Kelkis, kelkis, storas vore,  
Kelkis, vabalų bajore!

ŽVIRBLIS NORI SAULĘ VESTI!  
ŽVIRBLIS NORI JĄ SULESTI!

– Saulė mūsų!  
Saulė mūsų! –  
Šaukia vabalas be ūsų.  
– Kelkis, vore Tabalai:  
Tu ją vesti privalai.  
Mums labai saulutės stinga,  
Mums ji baisiai reikalinga.  
Mūs valstybei tarp žolių  
Trūksta saulės spindulių.  
– Ką darysi, – tarė voras, –  
Jeigu šitoks jūsų noras,  
Prašom, ruoškit vestuves:  
Tabalai saulutę ves.

– Saulė mūsų!  
Saulė mūsų! –  
Džiaugias vabalas be ūsų.





**EI, TAI VIJA,  
PINAVIJA, –**

Visą dieną  
Grybais lyja.

Visą dieną  
Nuo pat ryto  
Grybai krito,  
Krito, krito...

Kai lietus  
Nustojo lijęs,  
Pražydėjo  
Pinavijos.

O miške  
Išdygo grybų –  
Šimtas trisdešimt  
Sodybų.

Šitų grybų  
Pulkaunykas  
Buvo storas  
Baravykas.

Jis ūsus  
Po beržu raitė  
Ir grybus  
Nuo kelmo skaitė.

O kad skaičiaus  
Nepamirštų,  
Tai skaičiuodavo  
Ant pirštų.



Jo žmona –  
Riebi paliepė –  
Savo vyrui  
Kartą liepė:

– Nors tave  
Ir žmonės giria,  
Bet esi netikęs,  
Vyre!

Viso miško  
Grybų gėdai –  
Kaip tu savo  
Žmoną rėdai?

Štai šį rytą  
Dvi ruduokės  
Iš manęs  
Po krūmu juokės:

– Pažiūrėkit,  
Koks sijonas –  
Nei jis baltas,  
Nei raudonas.

Skrybėlaitė  
Nemadinga...  
– Ach, kokia aš  
Nelaiminga!

Koks tu grybų  
Pulkaunykas,  
Jei per dieną  
Riogsai dykas?

Eik, sakau,  
Greičiau į karą

**IR PARNEŠK MAN  
ŠILKO SKARA...**

